

DETALLS D'UNA SALUTACIÓ

A la segona lectura d'aquest diumenge i fins el diumenge 33 durant l'any, llegim la Primera carta de Pau als Tessalonicencs. De tots els escrits, que formen part del Nou Testament, aquesta carta n'és el més antic i s'admet, gairebé per unanimitat, que el seu autor n'és Pau

La salutació dels qui escriuen la carta encapçala el text de la lectura i crida l'atenció que hi constin tres noms, el de Pau i dos dels seus col·laboradors: Siles i Timoteu. De Siles en dona notícia el llibre dels Fets dels Apòstols, quan el presenta com un profeta (15,32) i dirigent de l'església de Jerusalem de qui rep la missió de portar a l'església d'Antioquia la carta amb les conclusions de la reunió on s'examinà la predicació de Pau i Bernabé als antioquens. El qui havia de ser vigilant de Pau per informar a l'església de Jerusalem acaba essent el seu company en el viatge que descriuen els capítols 16 i 17 del llibre dels Fets.

Pel que fa a Timoteu, el llibre del Fets dels Apòstols ens diu que nasqué a Listra, que la seva mare era una jueva convertida i que el seu pare era grec. Pau el prengué de company de missió i la seva activitat missionera al costat de Pau, segons consta en el llibre dels Fets, fou molt intensa. El seu nom és mot conegut perquè dos escrits de l'escola de Pau en forma de carta estan adreçats a ell i porten el seu nom per títol.

La tríade Pau, Siles i Timoteu apareix també a 2Co1,19 fent una tasca de predicació entre els corintis; i també en la salutació de la segona carta als Tessalonicencs (2Te 1,1). Quina importància té tot això? Si es repassen el llibre del Fets del

Apòstols, les cartes de Pau i les a ell atribuïdes es nota de seguida que hi ha una llarga llista de col·laboradors. Dissortadament s'ha enaltit amb exageració la figura de Pau per damunt dels seus col·laboradors, desdibuixant així la tasca de tot un equip i un projecte de gran envergadura, portat a terme per un equip de predicadors on Pau, en tot cas, feia la tasca de cap d'equip.

Un altre detall crida l'atenció d'aquesta salutació. A qualsevol lector cristià actual li pot semblar estrany que, després de fer invocació de Déu Pare i de Jesucrist, el Senyor, no es digui res de l'Esperit Sant. Semblaria més lògic trobar una fórmula semblant a la de 2 Co13,13: " Que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor de Deu i la comunió de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres" , tantes vegades sentida en la salutació de les nostres eucaristies. Sorpren encara més, quan és Pau qui fa una profunda reflexió sobre el paper i l'acció de l'Esperit en la vida del cristià (Rm 8 i 1Co 12)

Davant d'això cal tenir present que els textos de les cartes autèntiques de Pau, que parlen del Pare, del Fill i de l'Esperit (i que són menys dels que hom podria imaginar) estan encaminats a descriure l'acció conjunta del Pare, del Fill i de l'Esperit en la vida del cristià i que Pau no es planteja la unitat indissoluble del Pare, del Fill i de l'Esperit tal com posteriorment ho elaboraran doctrinalment els primers concilis. Estem encara en el primer escrit del Nou Testament.

Diumenge 29 durant l'any
16 d'Octubre de 2011